

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Den højtærede Statsministers Svar paa mine Spørgsmaal viser jo ganske klart, at den højtærede Statsminister var paa det rene med, hvem der taltes til, og derfor var ogsaa Henvisningen til Kommunerne i Virkeligheden kun Camouflage for at skjule Tomheden i Svaret.

Den højtærede Handelsminister har hævdet, at Krisetilstanden forsvandt, at den afrustedes ved Valget sidste Foraar; dertil har den højtærede Statsminister dog ikke drevet det, *han* bestrider ikke, at Hovederhvervet er krisepræget, og at adskillige andre Erhverv ser en mørk Fremtid i Møde. Faktisk er det, at man sejrede ved Valget paa Paastanden om, at den tilstedeværende Krise, som man den Gang erkendte, besad Socialdemokratiet Midler til at hæve. Jeg har spurgt: Hvilke? Jeg er enig med den højtærede Statsminister i, hvad han gentagende har sagt, at de Midler, han den Gang vilde bringe til Anvendelse, har ligget for længe. Tiden er vistnok løbet fra dem, men hvilke nye har han? Svaret derpaa er en Renonce-Erklæring, men intet Svar er jo ogsaa et Svar. Læs, fordyb jer! siger Statsministeren. Det var hans Raad til Erhvervene. Erhvervenes Svar paa dette Raad har jeg citeret. Og naar jeg spørger, om Læsningen af disse Skrifter har foranlediget Forhandlinger mellem Erhvervene og Regeringen om nye Afsætningsmuligheder, svarer den højtærede Statsminister: jeg antager det — og saa henviser han til Forhandlinger om helt andre og uvedkommende Ting. Statsministeren ved altsaa ikke Besked, og jeg kan jo overfor dette Svar sige: Tak, ogsaa det er overordentlig talende.

Ingen har — i hvert Fald paa ingen Maade jeg, og jeg ved heller ikke af, at nogen af mit Parti her det — forlangt Departementschef Dalhoffs Afgang fra Afviklingskassen for at faa Formandsplassen besat med en Ikke-Tjenestemand. Den 31. Januar 1929 erklærer Statsministeren, at den eneste, der ikke kunde fjernes fra Afviklingskassen, var Statens Repræsentant — om Personer kunde der diskuteres, men ikke om Principper. Men Principperne gav Statsministeren en god Dag, da Personen meldte sig, Opfinderen af Regeringskoalitionen. Den Dag, *han* skulde have sin Belønning, da det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ophøjedes, da stod ogsaa den højtærede Statsminister som Løftebryder over-

for Rigsdagen. Til hans Udsagn kan man fremtidig ikke have Tillid.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinholt: Den højtærede Finansminister, som er saa stærk i Benyttelsen af de rene bogholderimæssige Tal, kan dog ikke mene, at man ved paa Statsregnskabet at opføre et Forrentningstal for Statsbanerne forbedrer Statsfinanserne, da Statsbanerne overhovedet ingen Rente giver. Det, jeg har sagt, er, at det er forstaaeligt, at Statsbanerne, naar de stedse skal se Forrentningen som Aarsag til Underskud, maa arbejde uden Haab om Balance eller blot Nærmelse til Balance; det har man jo ogsaa fra Statsbanernes Side beklaget sig over, og jeg mener, det er meget uheldigt for dem, at det er saaledes. Men *vil* Ministeren have disse bogholderimæssige Tal ind paa Regnskabet, kan han jo, som jeg har sagt, opføre dem paa § 16 — det bliver jo det samme, man *faar* jo ingen Rente — og saa føre dem over paa § 3 igen. Det er det, jeg har ment, man kunde gøre. Den højtærede Minister har søgt at fremstille det, som om jeg ikke forstod et Suk af det hele, men at kun han selv, som har gaaet ovre i Statistisk Departement, forstaaer det, men det er nu ikke saa indviklet, højtærede Minister, at man ikke skulde kunne forstaa det med almindelig Menneskeforstand; saa det synes jeg ikke, den højtærede Minister skulde slaa sig op paa, det er virkelig noget, som de fleste kan forstaa.

Dernæst vil jeg gerne sige til den højtærede Minister angaaende Rentenedsættelsen, at hvis Staten tager 5 pCt. i Rente, naar man andre Steder kan faa Laan til $4\frac{3}{4}$ pCt., saa tager Staten for meget og maa efter min Mening sætte sin Rente ned. En Rentenedsættelse vil maaske nok berøre Statsregnskabet en Del, men dog ikke i saa overordentlig stort et Omfang, for der er jo mange Laan udenfor Statsregnskabet. Derfor spørger jeg den højtærede Minister, som har staaet her paa Talerstolen og sagt, at Bankerne bør sætte Renten ned: Vil den højtærede Minister ogsaa gøre det? Dette er ikke et Udtryk for et Krav om Tilskud. (*Afbrydelse:* Jo). Nej, det er aldeles ikke et Krav om Tilskud, det er et Spørgsmaal. Kan Staten i Øjeblikket laane Penge til lavere Rente end 5 pCt.? Kan den det, saa er det uberegtiget, at den selv tager en højere Rente.